

[Margrete Auken]

skabe balance ved en afstemning. Jeg er enig med ministeren i, at vi nødvendig skal ud i de diskussioner, hvor der skal stemmes. Det er et spørgsmål om at signalere, at vi tilgodeser de to hensyn lige meget, og jeg kan ikke begribe, at vi ikke bare kunne få en til ind. Jeg synes ikke, ministeren svarede mig på, hvorfor man ikke bare kunne have klaret det på den måde, og hvis man ikke vil det, så forklarede, hvad det betyder, der står i bemærkningerne, som er kommet frem ved andenbehandlingen, at vi indfører et lægmandselement. Hvad betyder det? Hr. Larsen-Ledet kan jo komme op og prøve at forklare det, hvis ikke ministeren kan. Hvad betyder det, at man pludselig skelner? Inden for den ene side siger man: vi har nogle, der særligt tager sig af sygdomsbekæmpelse. Hvad skal så de andre dér? Hvad er Industrirådets interesser? Vil ministeren ikke godt gå op og forklare mig det? Hvad er Industrirådets legitime interesse i at sidde i dyreforsøgstilsynet, hvis ikke det er sygdomsbekæmpelse?

Det er de svar, jeg godt vil have, og jeg er virkelig ærgerlig over, at vi har fået skabt det kuk her til sidst, så vi ikke kan få lov til at vedtage dette i enighed og glæde, som vi havde kunnet, hvis ikke det var sket. Jeg er ærgerlig over, at ministeren ikke giver os lov til det; men han kunne så i det mindste forklare den forvirring, vi er kommet ud for.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 64 stemte for, 71 imod.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 137 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om musik.
Af ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen).

(Fremsat 21/1 87. Første behandling 29/1 87. Betænkning 14/5 87. Anden behandling 19/5 87. Tillægsbetænkning 21/5 87).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Fischer (KF):

Vi er tilfreds med, at det mellem anden og tredje behandling er lykkedes at opnå en væsentlig forbedring af musikloven, der sikrer ministeren en mulighed for at rette op på eventuelle skævheder i Musikrådets administration af musiklovsmidlerne. Det er en vigtig bestemmelse, der her er kommet ind, som vi er godt tilfreds med.

Vi er også glade for, at oppositionspartierne ikke længere kategorisk vil fastlægge enhver detalje i musiklivet, at vi har kunnet snakke fornuft på det område.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Der er med vedtagelsen af musikloven, som sker nu om et øjeblik, grund til at glæde sig over oven i købet en hel del – ikke alene over, at vi kan bevare og videreudvikle alt det fornuftige og gode, der er sat i gang siden den første musiklov, men også over, at der med de ændringer, der nu er foretaget, er plads til den helt nødvendige udvikling.

Vi får også sikret den gode balance mellem de forskellige musikformer, uddannelserne osv., og så får vi sikret Sjællands Symfoniorkester, så det bliver ét endnu bedre orkester, end det er i forvejen.

Jeg synes imidlertid, at det allerallervigtigste i denne sammenhæng er, at Folketinget, eller i alt fald et flertal i Folketinget – jeg håber et flertal, der omfatter alle seriøse partier – nu viser, at noget så u håndgribeligt og noget så unyttigt som musikken kan tages højtideligt, kan tages alvorligt. Det er jo nemlig ikke kun yngre læger og Falckreddere, der er vigtige for at få et samfund til at fungere på en ordentlig og en smuk facon. Et samfund uden musik ville jeg nødig leve i, et samfund med mere og bedre musik bliver det dejligere at leve i.

Fischer (KF):

Ved behandlingen af dette lovforslag har der ikke været fuldstændig enighed om beløbsrammen og heller ikke om, hvor hurtigt der skulle gås frem, om de ønskede forbedringer rent praktisk kunne opnås inden for et så kort åremål. Men afstanden har ikke været så stor, og derfor kan vi anbefale lovens vedtagelse. Vi glæder os over, at der på musiklivets område kan skabes denne brede enighed om en række forbedringer. Kulturministeren har jo fra første færd vist stor velvilje over for musiklivet og har allerede rettet op på de mest påtrængende områder. Den enighed, der nu nås, er udtryk for en fortsættelse af denne positive linje over for musiklivet fra ministerens side.

Hanne Severinsen (V):

Det er rigtigt, at i regeringen har vi måske nok ment, at man kunne gå noget langsommere frem og måske også klare sig med lidt mindre beløb, men der er ikke uenighed om, at der trænges til en revision af musikloven, og derfor vil vi også i Venstre tilslutte os, at

loven bliver vedtaget. Vi synes, at den er udmærket, som den nu er blevet udformet, og vi er også meget glade for de ændringsforslag, der kom mellem anden og tredje behandling, så vi anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Ingerlise Koefoed (SF):

I SF synes vi selvfølgelig også, der er al mulig grund til at glæde sig over, at vi efter to års arbejde for virkelig at forbedre musikloven er kommet igennem med dette forslag. Det indeholder den gode ting, at der bliver lidt større dispositionsfrihed, et ønske, vi allerede ved førstebehandlingen gav udtryk for. Det indeholder også en væsentlig sikring af Sjællands Symfoniorkester, som har haft en usikker tilværelse. Derudover indeholder det simpelt hen nogle flere midler og nogle meget bedre muligheder – også for det musikråd, der kommer, efter at det musikråd, der nu sidder, om et år er blevet afløst af et nyt – for at skabe en afbalanceret fordeling af midlerne mellem alle de mange forskellige genrer inden for musikken, som er repræsenteret i Musikrådet.

Jeg føler da også trang til at sige tak til Statens Musikråd for den hjælp, vi har fået under udarbejdelsen af ændringsforslagene. Vi kan jo ikke lave alting alene, og vi har haft glæde både af betænkningen og af de gode svar, vi har fået indimellem. Tak til ministeriets embedsmænd, fordi I har arbejdet godt med; hver gang vi har bedt om et ændringsforslag eller et teknisk ændringsforslag, har I venligt udformet det for os. Og selvfølgelig tak til ministeren og regeringspartierne for, at man nu er indstillet på, da tingene ligger så klart, som de gør, også at stemme for forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til Musikrådet for det store arbejde, der er gjort ved udarbejdelsen af den betænkning, som har været grundlaget for den lovgivning vedrørende musik, der nu har stået på i godt to år.

Jeg synes, der er grund til at understrege, at der ved udarbejdelsen af betænkningen fra Musikrådets side var taget hensyn til ønsker fra alle sider i musikverdenen, men at der samtidig – og det synes jeg også er væsentligt

[Bernhard Baunsgaard]

– var taget hensyn til, at den danske kulturverden består af andet end musik, selv om man naturligvis fra Musikrådet med rette understregede betydningen af, at musiklivet blev styrket her i Danmark. Det synes jeg er noget, som vi, der har arbejdet så længe med denne betænkning, har grund til at understrege. Den var, synes jeg, i særlig grad omhyggeligt og godt udarbejdet og havde taget hensyn til mange sider.

Når det er sagt, vil jeg også gerne understrege, at selvfølgelig kunne det ikke undgås, at der var ting, som efter Folketingets opfattelse kunne ordnes på en anden og i nogle tilfælde bedre måde. Jeg tænker her på, at man i for ringe grad, synes jeg og Folketinget, har tilgodeset det vestjyske musikliv.

Men alt i alt synes jeg, at der – netop fordi vi havde så godt et forlæg – er kommet et godt resultat ud af arbejdet, og som jeg sagde ved førstebehandlingen af det lovforslag, der var fremsat af S og SF, burde selve omkostningerne, som man havde beregnet denne styrkelse af musiklivet til, nemlig godt 20 mill. kr., ikke kunne forskrække nogen. Det glæder mig meget, at også regeringspartierne i dag har samme indstilling til det hele.

Poulsgaard (FP):

Det var da en fantastisk masse taksigelser, der lød heroppefra. Der var tak til Musikrådet, der var tak til embedsmændene, og det er godt gjort, at selv pressionsgrupperne takker man heroppe. Dem, man egentlig skulle rette takken til, var skatteyderne, der skal betale gildet, men dem var der ingen tak til, nej, de får bare regningen. Det er simpelt hen for dårligt, at konservative politikere og venstrepolitikere står heroppe og roser sådan noget, som SF er tilfreds med. Jeg synes aldeles ikke, der er grund til at sige tak til et borgerligt Danmark. Jeg synes, det er en hån mod de skatteydere, der skal betale, at et enigt Folketing nu smider om sig med penge en gang til til fuldstændig ligegyldige ting, når vi har så mange store problemer at slås med.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Jeg må sige til hr. Poulsgaard, at det er jo den samme grammofonplade, vi hører vedrø-

rende alle sager, men den er ude af proportioner, når vi tænker på størrelsesordenen af de midler, vi her snakker om, til et vigtigt område for dansk kultur. Det burde Fremskridtspartiets repræsentant kunne forstå.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Det kan Fremskridtspartiets repræsentant ikke. Jeg kan ikke forstå, at man kan være konservativ politiker og sige: pengene ligger bedst i skatteborgernes lommer, når man samtidig har sat verdensrekord i skattetryk og siger, at der skal spares. Men når vi kommer ud på overdrevet, i luksus, er de Konservative de første, der er med til at øse ud. Det kan godt ske, at hr. Fischer ikke kan lide den grammofonplade, men han får den, lige indtil de Konservative begynder at føre en fornuftig politik.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg skal kun sige, at jeg stadig væk har den opfattelse, at det udspil, regeringen kom med, var rimeligt, men lad nu det ligge. Når jeg tager ordet, er det for at sige, at jeg synes, at der i hvert fald kom en meget god ting ud af den sidste del af arbejdet med musikloven, for da viste det sig jo, at den omfattende delegering med endeligt administrativt ansvar hos Musikrådet og tilsvarende i andre kulturlove har nogle begrænsninger; derfor er jeg glad for, at vi nåede frem til den nye affattelse af § 15, som giver en balance, og jeg håber, at den ikke blot bliver stående i musikloven, men også kan bruges andre steder, hvor vi i øvrigt arbejder med delegation. Det er for mig et meget væsentligt resultat for hele det område, vi lovgiver på, når vi har med kulturområdet at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 128 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) mod 4 (FP).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Danmarks Radio).

Af ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen).

(Fremsat 18/2 87. Første behandling 4/3 87. Betænkning 20/5 87. Anden behandling 22/5 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tastesen (S):

Selv om Socialdemokratiet fik sine ændringsforslag forkastet ved andenbehandlingen, er det vor overbevisning, at det trods alt er en god lov om Danmarks Radios fremtidige styrelse.

Vi vil derfor ønske Danmarks Radios medarbejdere, seerne og lytterne til lykke med den lov, som nu vedtages her. Vi er overbevist om, at det er et rigtigt skridt, vi har taget.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg synes, der er grund til at sige, at det er en særlig dag for Danmarks Radio i dag. En struktur, som har eksisteret og fungeret i mange år, bliver ændret. Politikernes meget nære – en gang imellem alt for nære – tilhørsforhold til Danmarks Radio bliver brudt. Vi får en lille, handy bestyrelse, ganske vist også politisk udpeget, men ikke bestående af folketingspolitikere. Vi får en bestyrelse med desværre kun én medarbejderrepræsentant, og det kan meget nemt lægge op til splid mellem medarbejderne. Jeg håber, man finder en valgprocedure, som kan tilfredsstille alle.

Vi får en direktion, som overtager det øvrige ansvar og f.eks. ansætter programcheferne. Derved bliver de politiske ansættelser i hvert fald mindre indlysende. Programvirksomheden og bestyrelsen skilles, og programrådet og klageinstansen skilles også.

Alt dette skulle kunne gøre Danmarks Radio mere selvstændig og måske også dermed bedre i stand til at klare de nye udfordringer

fra TV 2, fra udenlandsk tv og fra det store udbud af andre elektroniske muligheder, hvis der i øvrigt er den omhu, der bør være, for, at Danmarks Radio fortsat kan fungere så godt som muligt. Men er der det? Der er noget, der tyder på, at det er der ikke. Der er noget, der tyder på, at Danmarks Radio vil blive stillet skævt i forhold til de kommende nye tv-tilbud. Man viser i hvert fald ikke Danmarks Radio særlig respekt fra politisk hold ved at sætte licensen så lavt, at ikke engang lønforhøjelserne er dækket.

De samme politikere, som tvinger Danmarks Radio til at spare, accepterer himmelhøje lønninger i det kommende TV 2, lønninger, der ligger 50 pct. over niveauet for Danmarks Radio. Det skal seerne også betale for, for selv om kun en del af TV 2 skal finansieres via licens og resten via reklameindtægter, er det jo fastslået, at bliver der under-skud på reklameindtægterne, skal staten dække det. Det er ikke nogen rimelig måde at sikre Danmarks Radio de konkurrencemuligheder på, som Danmarks Radio naturligtvis skal have.

Selvfølgelig må der ske en form for tilpasning i de kommende år. Der må ske en rimelig afvejning af, hvor meget tv der i alt skal være. Men det er helt urimeligt med de pludselige hop, der ikke giver tid til ordentlige og grundige overvejelser, overvejelser, der kunne resultere i nye prioriteringer og i, at man i stedet for at undervurdere medarbejderne kom til at benytte dem til den højest mulige kvalitet, den kvalitet, som Danmarks Radio alene kan overleve på.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg synes dog, jeg ganske kort vil sige til fru Ingerlise Koefoed, at den lov, der nu gennemføres om Danmarks Radio, er til støtte for Danmarks Radio, så institutionen kan udvikle sig og tilpasse sig smidigere og lettere til de nye medievilkår. Man skal ikke overse, at der i loven ligger andet end blot en ændring af styrelsesmekanismerne; der ligger også en frigørelse, en mere fri økonomisk situation for Danmarks Radio med de øgede indtægtsmuligheder. Det er i det hele taget en helt anden situation med hensyn til den økonomiske styring inden for de rammer, som lægges af Folketinget, og jeg tror,